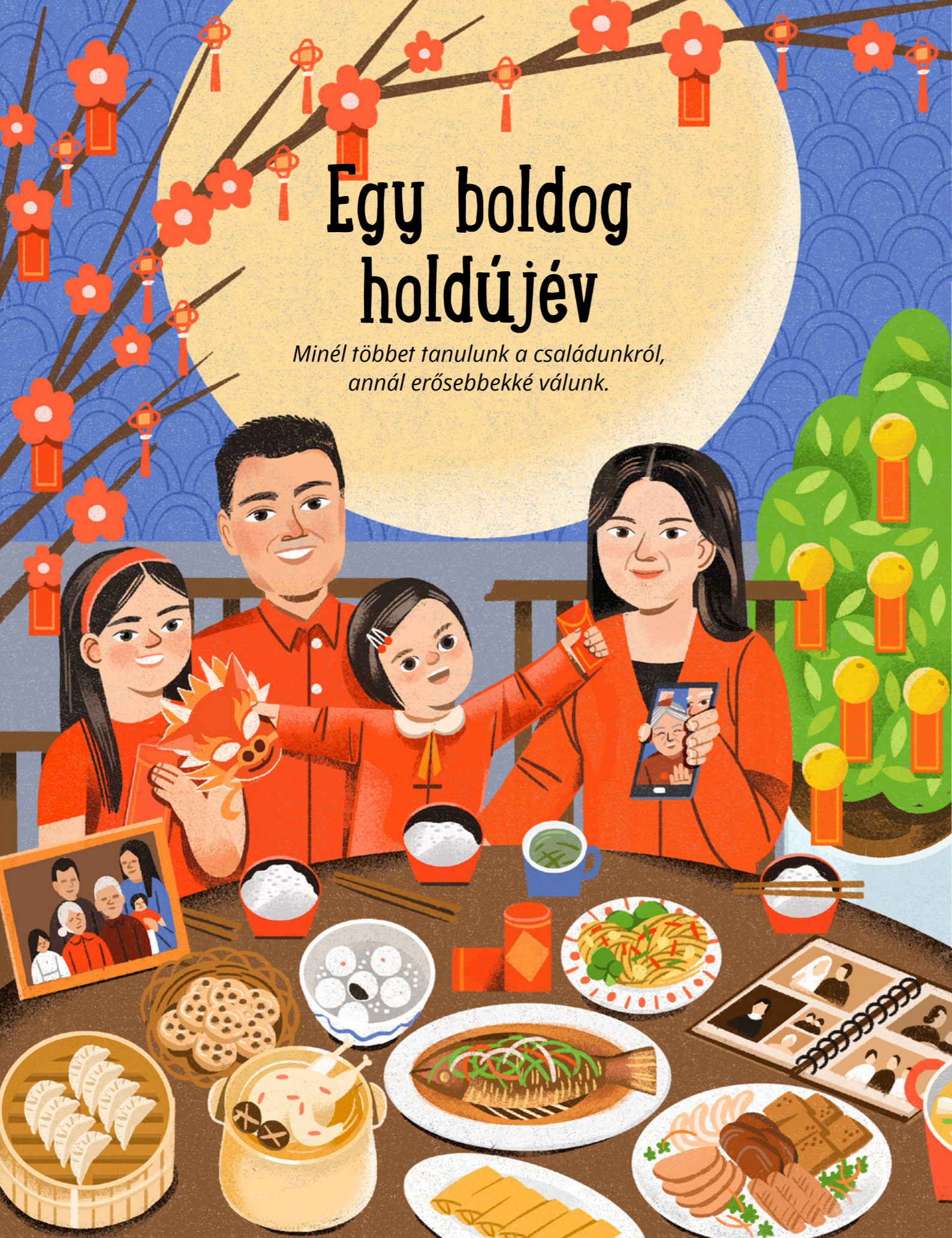

Egy boldog holdújév

Minél többet tanulunk a családukról,
annál erősebbé válunk.

Írta: **Alelie Coronel-Camitan**
(Igaz történet alapján)

Ez a történet Malajziában játszódott.

Miközben a hűgával játszott, Olivia hallotta, ahogy a hal sísteregve sül a konyhában. Míg Anya és Apa a holdújévi vacsorát készítette, Olivia és Zurina úgy tettek, mintha ők lennének a fesztiváli sárkány.

Zurina kuncogott, amikor Olivia a sárkánymaszkjában és a piros pólójában átvágtatott a szobán. Ma mindenki pirosat viselt. Holdújévkor a piros azt jelenti, hogy az ember boldog és erős lesz. Olivia nagyon szerette a családja holdújévi hagyományait.

„Anyu, ma beszélünk majd Nagyival és Nagypapával?” – kérdezte Olivia, amikor Zurina lefeküdt pihenni. Általában Nagyival és Nagypapával ünnepeltek. Most azonban egy másik országban éltek.

„Igen. Vacsora után felhívjuk őket – felelte Anya. Megtörölte a kezét a vörös kötényében. – Szeretnél nekem segíteni sütit készíteni?”

Olivia bólintott, és felmászott az asztal melletti székre. Egy nagy tálba gondosan beletörte a tojásokat.

Miközben a sütik süttek, Olivia segített Apának megteríteni. Kitétték a szép mintákkal díszített, különleges ünnepi tányérokat. Ezután Olivia az asztalra helyezte Nagyí, Nagypapa és más családtagjaink fényképét. A fényképek segítettek úgy érezni, mintha mindannyian együtt lennének.

Hamarosan vajjas sütemény illata járta át a konyhát. Ideje volt enni! Olivia, Zurina és a szülei az asztal köré ültek.

Olivia mondta az imát: – „Köszönöm Neked ezt az újabb évet, amit a családommal tölthettem.” Miután mindenki áment mondott, Olivia egy ragacsos rizsgombócot tett a szájába, és elmosolyodott. Annyira fincsi volt!

Vacsora után Apa elővett két piros borítékot. Ez is egy hagyomány volt. A borítékok sok szerencsét jelentettek az új évre. „Egyet Olivának, egyet Zurinának” – mondta Apa. Olivia a

füle mellett megrázta a borítékot. Hallgatta a benne lévő pénzérmék csörrenését.

„Köszönöm – mondta Olivia a szüleinek. – Most már felhívhatjuk Nagyit és Nagypapát?”

„Hát persze!” – felelte Apa. Felállította a telefonját az asztalon, és Nagyí meg Nagypapa mosolygós arca töltötte be a képernyőt. Olivia és Zurina integettek nekik.

„Szia, Nagyí! Szia, Nagypapa! – köszönt nekik Olivia. – Nagyon hiányoztok!”

„Ti is hiányoztok nekünk. Hogy vagytok?” – kérdezte Nagyí. Olivia hosszú ideig beszélgetett velük.

Miután Olivia beszélt Nagyival és Nagypapával, Anya olyan emberekről kérdezte őket, akiket Olivia nem ismert.

„Anyu, kik azok az emberek?” – kérdezte Olivia, miután elbúcsúztak Nagyítól és Nagypapától.

„Néhány családtagunk. Tanulom a nevüket és a történeteiket, hogy beilleszthessem őket a családörténetünkbe” – mondta Anya.

Olivia elgondolkodott ezen. „Mi az a családörténet?”

„Az, amikor az egész családukról tanulunk – mondta Apa, miközben Zurina felült az ölébe. – Minél többet tudunk meg a családukról, annál erősebbé válunk.”

Olivia bólintott. „El tudod mesélni a történeteiket?”

„Hát persze!” Anya átnyúlt az asztalon, és felvette a családi fényképalbumot. Egy régi, fekete-fehér fényképhez lapozott. „Ez az apukád ükapja. Nagyon régen élt. De közel érezhetjük magunkat hozzá, amikor az életéről tanulunk.”

Olivia megnézte a fényképeket, miközben Anya és Apa történeteket meséltek neki. Olivia hallgatta őket, és boldognak érezte magát. Nem kell mindig az összes családtagja közelében lennie ahhoz, hogy érezze a szeretetüket. Mosolygott. Ez egy nagyon jó holdújév volt. ●

Neked mi a
kedvenc családi
hagyományod?

